

Puheenjohtaja Reijo Korhonen Työelämä 2015-seminaarissa:

Paikallinen palkkasopiminen usein sanelua

Turun Kirjatyöntekijäin yhdistyksen perinteisen ajankoh-taisseminaarin avauspuheen-vuorossa yhdistyksen pitkäai-kainen puheenjohtaja Reijo Korhonen maalasi vahvoja mielikuvia satapäisen yleisön tajuntaan. Lauhkeinta kieltä Korhonen käytti kuvatessaan uutta palkkajärjestelmää ja sen paikallista soveltamista. Valtakunnallisestikin vain viidenneksessä alan yrityksiä oli paikallisesti sovittu palkkausjärjestelmästä. Usein työnantajat ovat tähänneet mahdollisimman alhaisiin vähimmäispalkkoihin. Sopiminen on muistuttanut sanelua, missä henkilökohtaiseen lopputulokseen on vaikuttanut enemmän naamataulu kuin tehtävän vaativuus.

Reijo Korhonen suomi kadonnutta isänmaallisuutta. - Osingonjakoon riittää rahaa niissäkin yrityksissä missä käydään irtisanomisneuvotte-luaja. Talvisodan henki on kadonnut isänmaattomilta omis-tajilta ja osingonjakajilta. Hei-dän harrastuksiinsa ei enää kuulu käydä kuuntelemassa kun mieskuoro laulaa Oi kal-lis Suomenmaa. Onko vastakainasettelun aika ohi, Korhonen kysyi.

Mediat ja globalisaatio

Reijo Korhonen pohti ääneen, onko globalisaatio uhka vai mahdollisuus. - Ainakin omis-tajat pitävät sitä rikastumis-mahdollisuutena, kun tuotan-toa on siirretty halvemman työvoiman maihin. Kun glo-balisaatio tuo UPM:n johta-jalle Jussi Pesoselle 350.000 euron palkankorotuksen, me-dia elämöi ja dramatisoi de-mokraattisesti valitun pr-seidentin 25.000 euron vas-taavasta korotuksesta. Peso-nen ilmoittaa Suomen histo-rian suurimmasta joukkoir-tisanomisesta, mutta Tarja Ha-

lonen leimataan epärehel-liseksi ja ahneeksi. Am-mattiyhdistysliike kuva-taan puolestaan uudistus-kyvyttömäksi, kun se yrit-tää pitää irtisanottavien työntekijöitten puolta, Korhonen ihmettelee.

Reijo Korhonen toki tie-tää, ettei globalisaatio kos-ke vain Suomea. Mutta ki-ristytvä kilpailu tehokkuu-desta ja halvimmasta työ-voimasta johtaa lopulta umpikujaan. Riistämättömät kansat ja luonnonvarat loppu-vat. Poikkeuksen tuottaa tu-te, jota teetetään etelämante-reella pingviineillä, Reijo Korhonen maalaa.

Värikkäitä alustajia

Hansaprintin toimitusjohtaja Esa Honka jatkoi Korhosen Oi kallis Suomenmaa-laulu-teemaa toteamalla että "aika entinen ei koskaan enää pala-a" - Aiemmin myyntihinta laskettiin ynnäämällä yhteen tuotantokustannukset ja voitto, nyt tuotantokustannukset voivat olla korkeintaan mark-kinahinta miinus voitto, Hon-ka kuvasi miniglobalisaatiota.

VAALin puheenjohtaja Pertti Raitoharju ja työnantaja-puolen Johanna Varis kuvasi-vat globalisaation vaatimuk-sia samansuuntaisesti, mutta eri painotuksin. Osaamista ja sopeutumista tarvitaan, mutta suomalaista hyvinvointivaltio-ta eikä ammattiyhdistysliik-keen roolia sen rakentajana ei pidä hylätä.

avoilleen uskollinen euro-parlamentaarikko Esko Sep-pänen (vas) taituroi verbaali-

Liiton puheenjohtaja Pertti Raitoharju onnittelee Antti Linnelaa 40-vuotisesta jäsenyydestä.

sesti. - Globalisaatio on päivi-tettyä kapitalismia ja anglo-saksinen, kasvoton ja institu-tionaalinen kapitalismi on he-gemonia-asemassa. Kun mi-nisteri Pekkarinenkin valtio-omistajan nimissä Fortumissa nostaa kätensä, ei ole enää mi-tään toivoa, Seppänen sanoi ja väläytti tilastoja. - Palkkatulo-jen osuus pienenee, osinkotu-lojen kasvaa räjähdysmäisesti, poistot kasvavat, investoinnit vähenevät, omistajat syövät kuormasta, Seppänen totesi.

Nostalgiaa ja väriä pöytäkeskustelussa

Antti Linnela sai seminaarissa liiton puheenjohtajan käsistä ansiomerkin 40 vuotta kestä-neestä liiton jäsenyydestä. Lin-nelan ruokapöydässä muisteltiin 50 vuoden takaista yleis-lakkoa. Sen värikkäimmät räh-inät käytiin sadan metrin päässä seminaaripaikasta, Itäisen Pitkätadun alkupäässä, silloisen LSO:n pääoven edus-talla. Pohdittiin, miten UPM:n Jussi Pesosen olisi käynyt puoli vuosisataa sitten tempaus-tensa seurauksena. Ehkä olisi ensin pyöritetty tervassa ja siten höyhenissa, uskalsi nuo-rempikin kirjatyöntekijä ar-vailla.

Leo Lindstedt

Murrerunoilija Heli Laaksonen valloitti kuulijansa lämpimillä ja kauniilla ajatuksillaan.

Heli Laaksonen valloitti

Vaikeasti määriteltävä, mutta helposti lähestyttävä Heli Laaksonen tupsahti seminaariyleisön eteen luonnollisena, kauniina ja niin lämminsydämisenä. Murrerunoilijaa voisi kuvata vaikkapa varsinais-suomalaisen sydämensivistyksen iki-ihanaksi ruumillistumaksi tai miksipä ei henkistymäksi, jonka ajatuksiin ellei peräti henkilöön on suuri vaara tai mahdollisuus rakastua.

Heli Laaksonen ylisti vanhoja mummoja, yksinkertaista elämäntapaa ja arkisia nautintoja vastakohtana vaikkapa formulakiitäjille ja elämystehtailulle. Henkilökohtaisen, todellisen vapauden mittariksi hän nosti uskalluksen ostaa kunnan flanellipöksyt, kun ulkona on "kolme housu pakane".

Heli Laaksonelle on yritetty tyrkyttää ajatusta, että murre on vanhojen äijien yksityisomaisuutta. Niinpä hän järjesti Pyhärannan Ihoden koulussa kymmenkesäisille koululaisille runoverstaan. Yhden porukan kirjoittamisen kohteena oli muovi-nen säästöpossu ja tulos seuraava

*Täsä on posu
ja se on säästöposu
Sil ei oo syränt
se vahti kolikoi
eikä se muut ossa*

Heli Laaksonen kuvasi myös murteitten ja kielen pituutta ja monimutkaisuutta. - Ei siksi, että joku murre olisi parempi, vaan jotta ymmärtäisimme paremmin toisiamme, runoilija painotti. Esimerkkinä oman alueen "lyhkäsest" murteesta Heli Laaksonen kertoi, että "E" voi olla paitsi kirjain, lause tai peräti maailmankatsomus. - Kun sinulta kysytään, oletko käynyt äänestämässä, voi vastaus "E" kuvata jopa maailmankatsomustasi. Tai jos sinulta kysytään, onko viisasta vastustaa nyky-menoa, vastaava lyhyt maailmankatsomus kuuluisi "O".

Oi, miten me jäimmekään kaipaamaan Heliä! Eikä vähiten siksi että Heli sanoi että hänen kirjojaan ei olisi ilman kirja-työntekijöitä.

Leo Lindstedt

Missä on työntekijän arvostus ja sopimuspitävyys?

Maaliskuun alussa astui alallamme voimaan uusi työtehtävien vaativuuteen perustuva palkkausjärjestelmä. Järjestelmä olisi yrityksissä voitu ottaa käyttöön jo vuoden 2005 alusta lähtien, paikallisesti sopien.

Kovin nihkeästi oli yrityksissä sovittu ennen määräaikaan uudesta järjestelmästä. Erityisen hankalaa paikallinen sopiminen on ollut tulevassa kulttuuripääkaupungissa Turussa. Kolmessa yrityksessä oli määräaikaan mennessä sovittu uudesta palkkausjärjestelmästä. Näissä yrityksissä sopimisen piiriin kuului noin 60 kirjatyöntekijää, mikä tekee reilut neljä prosenttia alueen työssäkävivistä työntekijöistä.

Jälleen kerran valtaosa alamme yritysjohdajista osoittivat halukkuutensa paikallisiin sopimuksiin. He toteuttivat taas kerran paikallista sanelua. Turusta löytyy jopa yrityksiä, missä työntajapuolen neuvottelijoilla ei ollut edes sopimisoikeutta. Päätäjät eivät vaivautuneet edes neuvottelupöytä.

Arvostusta ei haluta osoittaa tavalliselle duunarille. Voidaan kysyä lisääkö tällainen henkilöstöpolitiikka työmotivaatiota? Vai tähtäävätkö työntajapiirit vain ja ainoastaan matalapalkka-alaan, mihin ei työntekijöitä tulevaisuudessa palkkattaisi kuin esimerkiksi Ukrainasta tai Bulgariasta.

Ammattiosaston puheenjohtajana olen viikottain tekemisissä sellaisten yritysten työntekijöiden kanssa, missä on liian usein ongelmia työehtosopimusasioiden kanssa. Valitettavasti aina ovat kysymyksessä pienet ja usein samat yritykset. Niissä maksetaan liian pientä palkkaa, ylityökorvauksia ei tunneta, lomakorvauksista jää osa maksamatta, sairauslomalle ei uskalla jäädä, ei toimiteta liiton jäsenmaksuja liiton keräilytilille jne.

Näissä yrityksissä on henkilöstön vaihtuvuus myös suuri. Ongelmat kasautuvat täl-

laisiin yrityksiin. Luulisi muiden alan yritysten edustajien laittavan tällaiset ”taparikolliset” kuriin jo yritysten maineen vuoksi. Väillä tekisi mieli puhdistaa näiden yritysten johtajilla keväisiä hiekkaisia pyöräilyteitä.

Yrityksissä joihin on luotu toimiva neuvottelujärjestelmä ja missä toimii luottamusmiesorganisaatio, niin niissä ei pääsääntöisesti ole ongelmia työehtosopimuksen tulokinnan suhteen. Tällaisissa yrityksissä tehdään myös parempaa taloudellista tulosta.

Tulemme tulevina aikoina entistäkin enemmän panostamaan pienten yritysten edunvalvontaan. Tulemme niinkään kasvattamaan luottamushenkilöiden määrää Turun alueella ja entisestään lisäämään yhteistyötämme viranomaisten kanssa. Sopimukset on tehty noudatettaviksi.

Turun Kirjatyöntekijäin Yhdistyksen nettisivut avattiin 90-luvun lopulla. Olemme saaneet niistä aina paljon palautetta ja niitä on luettu aktiivisesti. Nyt sivut ovat uudistettu kolmannen kerran ja ne löytyvät osoitteesta www.tkyturku.fi

Toivon että luette niitä ja annatte niistä palautetta. Sieltä löytyy paljon uutta, mitä ette löytäneet vanhoilta sivuilta.

Sivuilta löytyy ajankohtaiset tapahtumat, hallituksen kokousten päätöksiä, Rantalan tapahtumat, kannanottoja ja puheenvuoroja. Nettisivuja kehitetään koko ajan, jotta ne omalta osaltaan palvelisi entistä paremmin jäsenistöämme. Perinteisen printtimedian lisäksi haluamme viestittää myös sähköisesti.

Haluan toivottaa hyvää ja lämmintä kesää Turun Kirjatyöntekijäin Yhdistyksen jäsenille ja kaikille lehtemme lukijoille.

Reijo Korhonen

TAKINKÄÄNTÄJÄ:

Palkkaus kehittyi

-Sitten tässä olisi vielä tämä tuotannollisen henkilöstön palkkarakenneuudistus.

-Mikäs siinä on tilanne?

-Kovasti tuntuvat olevan helpottuneita kun kenenkään palkka ei sentään laskenut.

-No sehän on hyvä. Taidetaan jatkossakin pysyä samoilla linjoilla.

-Ja mikä se linja on?

-Maksetaan palkankorotuksetkin niin, että kenenkään palkka ei sen takia laske.

-Mitäs niille sitten annettaisiin?

-Annetaan nyt ensin vaikka a.

-Ei kai vain isoa Aata?

-Ei nyt sentään isoa. Kyllä pieni a riittää. Ovat varmasti kovasti tyytyväisiä kun saavat liittää palkkaryhmänsä perään a eikä kenenkään palkka siitä kuitenkaan laske.

-Kuulostaa hyvältä. Mitähän ne mahtavat siitä sanoa tuolla Viestintäliitossa?

-Tuskin mitään. Ei ne nyt ehdi kiinnittää huomiota mihinkään palkka-asioihin kun touhuavat sen taimitarhansa kanssa.

-Ai jaa. Ovatko siirtymässä puutarha-alalle?

-Eivät vielä. Jotain teollisuusliittoa puuhaavat taimipurkkiensa kanssa.

-No, hyvä ettei Neuvostoliittoa. Annettaisiinko me sittenkin niille vaikka iso P. Pitäähän sitä sentään palkkauksessa kehitystäkin olla.

-Kuulostaa reilulta. Nostetaan palkkoja keväällä niin, että voivat liittää luokitusnumeroon kirjaimen P ja sitten syksyllä kirjaimen A. Eikä kenenkään palkka sen takia laske vaikka luokitus olisikin 1P, 2P, 3P tai 4P. Miltäs tämä kuulostaa?

-Hyvältä kuulostaa. Kyllä kirjapainoissa kirjaimia riittää. Rahan kanssa pitääkin olla vähän tarkempi. Sitä ei pidä holtittomasti jakaa.

-Näin on. Aiheuttaa vain unettomuutta ja levottomuutta.

-Ja joulukuussa voitaisiin sitten kehittää palkkausta vielä niin, että otetaan numerot pois. Kaikilla olisi hyvä mieli kun olisivat joulun jälkeen samalla viivalla luokassa PA.

Palkkausuudistus ei onnistunut

Kuten puheenvuorot esimerkiksi huhtikuun lopulla pidetyillä pääluottamusmiesten neuvottelupäivillä osoittivat, kirjatyöntekijäin palkkausjärjestelmän uudistus ei ole onnistunut odotetulla tavalla. Paikallinen sopiminen, johon uuden järjestelmän käyttöönoton työpaikoilla piti perustua, muutui liian monessa tapauksessa työnantajan yksipuoliseksi sane-luksi. Siihen työnantajalla tuki oli oikeuskin sopimuksen mukaan. Takarajana oli maaliskuun ensimmäinen päivä. Sen jälkeen päätävältä oli yksipuolisesti työnantajalla, mikäli paikalliseen sopimukseen ei oltu päästy.

Tämän hetkistä lopputulosta tarkasteltaessa tuntuu siltä, että monet työnantajat käyttivätkin mielellään hyväksi tätä sopimuksen suomaa mahdollisuutta. On vaikea tietysti sanoa, monesako firmassa paikallisia neuvotteluja asiasta käytiin vain pelkässä teatteri-mielessä ja ajan tappamiseksi maaliskuun alkua odoteltaessa. Paikallisten sopimusten vähälukuisuus kuitenkin kertoo, että jotain meni pieleen ja pahasti. Sopimustekstin suoma mahdollisuus saneluun oli työnantajalle liian houkutteleva vaihtoehto mikäli työntekijäpuolen näkemykset menivät vähänkin ristiin työnantajan näkemysten kanssa.

Työntekijäpuolen mahdollisuus riitauttaa erimielisyyttä ai-

heuttavat luokituspäätökset ei asiaa paljon paranna. Varsinkin kun mahdollisuutta erimielisyyksien tekemiseen rajattiin vastoin alkuperäistä sopimustekstiä. Menettelytapa tässä tapauksessa oli kaikin puolin outo. Kun uutta palkkausjärjestelmää alettiin liittojen yhteisvoimin markkinoida kentälle pitkin ja poikin maata, painotettiin nimenomaan, että työntekijäpuolella on aina riitautusmahdollisuus mikäli yksimieliseen päätökseen ei paikallisesti päästä ja työnantajan tulkinto-oikeus aiheuttaa ristiriitaisia näkemyksiä.

Sekä Viestintäalan ammattiliiton että Viestintätyönantajien toimistoissa herättiin ilmeisesti todellisuuteen vasta maaliskuun ensimmäisen päivän lähetessä kun tiedot kentältä kertoivat, että paikallinen sopimusneuvottelu asiassa takkuu. Riitautusmahdollisuuden rajaaminen oli hätäinen keino estää erimielisyyksien muistioiden vyöry työpaikoilta liittojen toimistoihin.

Vielä tällä hetkelläkin koko prosessissa vallitsee suuri epäselvyys. Selvää vastausta siihen, voidaanko kaikki erimielisyyttä aiheuttaneet luokituspäätökset riitauttaa, ei ole vielä saatu. Oman lukunsa muodostavat myös työpaikat, joissa koko muutoksesta ei ole kuultu mitään saati sitten yritetty edes neuvo-

tella. Hommia pakeretaan vanhaan malliin ja vanhoilla palkkatalukoilla.

Se ehkä lieneekin paras ratkaisu. Tämän järjestelmän käyttöönotto oli oiva esimerkki siitä mitä hosumalla tulee. Lopputulosta ei lohduta muutamat palkankorotukset, joita järjestelmän käyttöönotto yrityksissä poiki. Työnantajien harrastama tehtävien luokituksen ”lättäys” ei mielialoja työpaikoilla paranna, vaikka sillä ei välitöntä vaikutusta palkkapussiin olisi-kaan.

Kun taas seuraavan kerran lähdetään palkkausta kehittämään, olisi syytä ottaa huomioon myös alan tehtävien moninaisuus luokitustasojen määrässä. Myös selkeät pelisäännöt olisivat paikallaan. Sellaiset, jotka johtavat todelliseen yksimieliseen paikalliseen päätöksentekoon ilman toiselle osapuolelle annettavaa takaporttia livittää koko hommas-ta.

Ja syytä olisi sopia myös, ettei sääntöjä muuteta kesken kaiken. Tai jos muutetaan niin muutetaan niin, että tiedetään mitä on muutettu ja myös tiedotetaan muutoksista.

Palkkausta pitää kehittää, mutta ei pelkästään numeroita muuttamalla.

Juhani Lento

-Kyllä tässä nyt jokin mättää...

Viestintäliitto mukana keskusteluissa:

Teollisuusliittojen tavoitteena yhteistyön tiivistäminen tai uuden suuren teollisuusliiton perustaminen

Kuusi SAK:laista teollisuusliittoa on käynnistänyt keskustelut yhteistyön syventämisestä tai tulevaisuudessa jopa yhdistymisestä, lähes 280.00 jäsenen suurliitoksi. Keskusteluissa ovat mukana Viestintäalan ammattiliitto, Kemia-liitto, Paperiliitto, Puu- ja erityisalojenliitto, Sähköliitto sekä Rakennusliitto.

Taustalla on työntajapuolen toimintojen ja voimien yhdistäminen Elinkeinoelämän Keskusliittoon EK:n. Tarkoituksena on muun muassa supistaa omien jäsenliittojen määrää merkittävästi. Myös viestintäalalla työntajapuoli on yhdistänyt toimintansa Viestinnän Keskusliitoksi 1.4.2006. Lehdistöiedotteessa Viestinnän Keskusliitto kertoo, että järjestöfuusiolla syntyy yhtenäinen ja tehokas etujärjestö edustamaan vahvaa ja yhteiskunnallisesti tärkeää media-alaa ja siihen kiinteästi kuuluvaa graafista teollisuutta. Lisäksi tiedote kertoo, että ratkaisu liittyy myös Elinkeinoelämän Keskusliitossa EK:ssa käynnistyneeseen laajaan rakennemuutokseen.

Taimi-projekti selvittää tulevaisuutta

Viestintäalan ammattiliitolla on vuoden 2005 liittokokouksen päätös, jonka mukaan liiton hallituksen on selvitettävä vuoden 2009 liittokokoukseen mennessä yhteistyö- tai fuusiomahdollisuudet muiden teollisuusliittojen kanssa. Keskustelua ja selvitystyötä Viestintäliiton tulevaisuudesta käydään Taimi-projektin puitteissa.

Kuuden teollisuusliiton välisiä keskusteluja käydään Team-työryhmässä. Keskustelut ovat vielä ns. ”kavikerho”-tasolla. Tähän mennessä on kartoitettu liittojen perustoimintoja kuten jäsenmäärät, ammattiosastot, koulutus, jäsenedut ym. Keskustelua on käyty siitä mitä liitot voisivat tehdä yhdessä. Yhdessä hoidettavia asioita voisivat olla esimerkiksi työttömyyskassat, koulutusyhteistyö, viestintä, lakipalvelut, alueellinen järjestötoiminta, kansainvälinen edunvalvonta, laitehankinnat, jäsenpalvelut ja lomatoiminta.

Organisaatiotasolla keskustelua on käyty neljästä eri vaihtoehdosta. Näitä olisivat kahvikerhomalli, rekisteröity yhteis-

työelin, unionimalli ja fuusio. Kahvikerhomallissa käytäisiin vain keskusteluja ja tietojen vaihtoa, rekisteröidyssä yhteistyöelimestä pyrittäisiin vahvistamaan jäsenliittojen ammattiyhdistystyötä. Unionimallissa mukana olevat liitot kuuluisivat unioniin. Unioni hoitaisi liittojen sille antamat tehtävät, esimerkiksi lakipalvelut. Unionimallissa liitot olisivat itsenäisiä ja hoitaisivat esimerkiksi omat työehtosopimuksensa. Fuusio tähtää liittojen yhdistymiseen.

Viestintäalan ammattiliitto on mukana myös Teollisuuden palkansaajien neuvottelukunnassa. Neuvottelukunnan muodostavat 11 teollisuuden ja teollisuuden palvelualojen liittoa kaikista työntekijöiden keskuksjärjestöistä. Neuvottelukunta edustaa jäsenliittoja yhteiskunnallisessa edunvalvonnassa.

Media-alan yhteinen liitto

Pois suljettu vaihtoehto ei olisi myöskään alan liittojen, Viestintäalan ammattiliiton, Suomen Journalistiliiton ja Mediaunionin entistä laajempi yhteistyö tai

yhdistyminen. Liitot ovat vuosia tehneet yhteistyötä eri asioissa. Työntajien yhdistyminen Viestinnän Keskusliitoksi voi lisätä paineita alan ammattiliittojen ratkaisuille. Liitoilla on toimialasidonnaisuus, kaikki tekevät työehtosopimuksen saman työntajaliiton kanssa. Myös alan toimintakulttuuri on yhteinen.

SAK:ssa on sisäisessä käytössä muistio, jonka on laatinut dosentti Pentti Puoskari. Muistiossa pohditaan toimialarakenteiden muutosta ja sen mahdollisesti aiheuttamia järjestörakenteiden uusimisia. Puoskari toteaa yhteenvedon, että SAK:n liitot muodostaisivat jatkossa kolme suurta liitto kokonaisuutta.

Yhteistyökeskustelujen tai mahdollisten yhdistymisten taustalla on myös jäsenmäärien laskeminen kaikissa keskusteluihin osallistuvissa liitoissa. Esimerkiksi Viestintäalan ammattiliiton jäsenmäärä oli suurimmillaan vuonna 1990, jolloin jäseniä oli 32072. Vuonna 2003 jäseniä oli 26936. Tällä hetkellä jäsenmäärä on 24745.

Ammattiliittojen ja työntajaliittojen yhdistymisiä on viime vuosina tapahtunut useita. Yhdistymiset ovat yleensä olleet

vuosia kestäviä prosesseja. Jos Elinkeinoelämän Keskusliitto EK saa jäsenliittojensa yhdistymissuunnitelmat nopeasti haluamaansa malliin, sillä asialla on vaikutuksia eri alojen työehtosopimuksiin. Jos näin tapahtuu, silloin ammattiliittojen yhteistyöprojektit tai mahdolliset fuusiot on tehtävä hyvinkin nopealla aikataululla.

SAK:n vuonna 2005 valmistuneen järjestötutkimuksen mukaan työntajien aseet ovat koventuneet työpaikoilla. Tällä hetkellä työelämässä eletään murroskautta, jonka jälkeistä tilaa ei tunneta. Eli ammattiyhdistysliike on monien uusien haasteiden edessä.

Kari Hernberg
työehtosihteeri

Kirjoitus on kirjoittajan henkilökohtainen näkemys.

Hallitus löi päänsä menokattoon

Hallitus asetti itsensä ja eduskunnan kaulaan hirttosilmukan kolme vuotta sitten, kun se hyväksyi niin tiukat budjettiraamit ja menokaton, ettei niitä mikään tunnu murtavan. Vai onko kyse sittenkin arvoalinasta, keskustan ja demareiden yhdessä sopimasta köyhät kyykkyy - linjasta?

Vaikka valtiontalous on huippuhuvassa kunnossa, köyhyys valtakunnassa kasvaa. Tutkimukset osoittavat, että lapsiperheiden köyhyys on lyhyessä ajassa kaksinkertaistunut, tuloerojen kasvu on nopeimpia koko Euroopassa, pienituloisten ja -eläkeläisten mahdollisuudet saada terveystaloudelliset palvelut ovat heikentyneet, opiskelijat pakotetaan lainaluukulle, kuntien talous on kuralla, hyvinvointivaltio rapistuu jne.

Hallitus panttaa kuntien rahoja

Kuntatalouden romahtaminen on suurin syy kansalaisten karsimykseen, sillä juuri kunnat vastaavat pääosasta hyvinvointipalveluja. Eivätkä kunnat itse ole ahdinkoonsa syyllisiä, suurin syyppä on jatkuvia velvoitteita

kunnille asettava ja kuntien rahoja panttaava Matti Vanhasen (kesk.) johtama hallitus ja sitä yltiöpäisesti tukevat puolueet.

Kysymys on todellakin tahdosta eikä rahanpuutteesta, kun puhutaan vaikkapa valtion kunnilta ottaman n. 500 milj. euron pakkolainan takaisinmaksusta.

Hallituksen omankin selonteon mukaan ”näkyvät ovat parantuneet sitten toukokuun 2003 kehyspäätöksen, jolloin vuosittaisen nettorahoitustarpeen eli alijäämän ennakoitiin olevan 2 -2,5 miljardia euroa vaalikaudella 2004-2007”. Suunnittelijoille sattui pikkuihin laskuvirhe, kun talouspompsahdus esim. viime vuonna 3 miljardia ylijäämäiseksi. Eli tulos oli n.5,5 miljardia euroa parempi mitä kehysraameja tehdessä ennakoitiin.

Eikä tuosta summasta olisi jo vähintään kohtuullista antaa pieni siivu köyhemmillekin kansalaisille, eikä aina vain kansanosan rikkaimmille. Räikein esimerkkihän tästä hallituksen ideologisesta linjasta oli poistaa varallisuusvero kaikkein rikkaimmilta.

Mutta vaikka valtiolla varaa olisikin, vastaan tulee keskustan, demareiden ja ruotsalaisten

hallitusneuvotteluissaan sopima menokatto, jonka puhkaisemiseksi eivät Vasemmistoliiton ja muun opposition voimat riitä.

Johtoporrasta ei yksityistetä

Onko kuntatalouden kurjistaminen hallituspuolueiden osalta ideologinen valinta? Onko sen tavoitteena palvelujen yksityistäminen?

Kun kunnat yksityistävät, ei se suinkaan tarkoita, että niiden johtoporrasta yksityistettäisiin. Asia ei todellakaan ole niin, vaan liipaisimella ovat aina suoritusportaan työntekijät, kuten siivous-, sosiaalipuoli-, vanhus- ja kotipalveluissa jne. työskentelevät naiset. Ja kun tosiaankin kuntien henkilöstöstä on naisia jopa 80 %, yksityistäminen ja sen haittavaikutukset koskettavat eniten juuri heitä.

Palvelujen yksityistämisen näkökulmasta demareiden rooli on vähintäänkin kaksimielinen. Vaalien alla yksityistämistä vastustetaan ja vaalien jälkeen edistetään. Yksityistämisen ajajat sivuuttavat täysin siihen liittyvät vakavat ongelmat. Kilpailuttaminen vaatii suurta ammattitaitoa ja vaatii jatkuvaa valvontaa. Lisäksi kilpailuttamisen onnistuminen edellyttää, että tarjoajia on useita.

Kissa pöydälle

Miten on, löytyneekö kilpailuttamisen ammattitaitoa pienistä kunnista? Entäpä onko palvelun tarjoajia riittävän monta, jotta ne ihan oikeasti voitaisiin

kilpailuttaa? Tätä sopii epäillä.

Nyt vetoankin teihin hyvät keskustalaiset ja sosialidemokraattiset kuntapäätäjät, olisiko jo aika lopettaa hyssyttely hallitusvastuussa olevien puoluevereidenne ja - kavereidenne töppäilyistä, tähän näette aitiopaikalta, mitä kunnissa tapahtuu? Jos tulette siihen tulokseen, ettei tällainen linja voi jatkua,

nostakaa kissa pöydälle ja ilmaiskaa mielipiteenne niin, että se kuuluu Helsingin norsunluutorneihin saakka. Tai jos taas toissanne kannatatte hallituksen kuntia kuristavaa linjaa, kertokaa se rehellisesti kuntalaisille.

Mikko Immonen
Kansanedustaja
Vasemmistoliitto

Turun Kirjatyöntekijäin Yhdistys ry.

Postiosoite:
Brahenskatu 7 B 34
20100 Turku
www.tkyturku.fi

sähköposti:
palaute@tkyturku.fi

Toimistopäivystys:
Tiistaisin klo 16.00-18.00.
Käynti pihan puolelta.
Toimistopäivystys auttaa jäseniä kaikissa työehtosopimukseen, työsuhteeseen ja työttömyysturvaan liittyvissä asioissa.

Puhelin: 23 22 753
Fax: 23 22 758

Muuna aikana:
puheenjohtaja
Reijo Korhonen
puh. 0500-77 99 82
sihteeri
Juhani Lento
puh. 0500-77 99 81
taloudenhoitaja
Päivi Luostarinen
puh. 050-36 46 7654

Yhdistyksen toimisto on kerhojen käytettävissä. Toimistoa voi varata myös työpaikkakokouksiin tai vuokrata erilaisiin juhlatilaisuuksiin.

KUUTTENPERI

Turun Kirjatyöntekijäin Yhdistyksen tiedotuslehti

Julkaisija:
Turun Kirjatyöntekijäin Yhdistys ry.
Brahenskatu 7 B 34
20100 Turku

Päätoimittaja: yhdistyksen puheenjohtaja
Reijo Korhonen,
puh. 0500-77 99 82
Toimitussihteeri: yhdistyksen sihteeri Juhani Lento,
puh. 0500-77 99 81
Lehden toimittaa yhdistyksen hallitus.

Kuuttenperin nettiversio on luettavissa TKY:n kotisivuilta www.tkyturku.fi

Seuraavaan lehteen tarkoitettu aineisto jätettävä 30.9.2006 mennessä yhdistyksen toimistoon.

Taitto:
TS-Yhtymä Oy/Lehtipaino

Painopaikka:
Hansaprint Oy
Turku - 2006

ISSN 1236-3332

Polska – Puola vastakohtien maa

Lukion jälkeen viime keväänä päätin viettää väli vuoden ja pöhtia kunnolla, mitä tahdon opiskella. Halu lähteä ulkomaille pidemmäksi aikaa toteutui Euroopan Unionin Nuoriso-ohjelman vapaaehtoispalvelun kautta.

Tämän vuoden alussa muutin Lounais-Puolaan Wrocławin seuraavaksi kahdeksaksi kuukaudeksi. Työskentelen vapaaehtoisena yksityisessä päiväkodissa, jossa lapsille puhutaan joko englantia tai saksaa, ja niin kutsutussa swietlicassa, jonne tulee lapsia koulun jälkeen.

Isännöivän organisaationi (Centrum Współpracy Europejskiej) pääideana on edistää kulttuurinvaihtoa Puolassa; kertoa puolalaisesta kulttuurista ja kielestä muulle Euroopalle ja esitellä Puolassa muita eurooppalaisia kieliä ja kulttuureja

NÄHTÄVÄÄ: Kaiken takana on se toinenkin puoli

Niin kuluneelta kuin kuulostaakin sanoa jonkin maan olevan monien mahdollisuuksien paikka, Puola on sitä todella. Yleisesti puhutaan Puola A:sta ja Puola B:stä, millä tarkoitetaan rikkaasta länttä ja köyhää itää. Puolassa voi kuitenkin löytää aivan kaikkea kaksi eri puolta, usein myös useampiakin.

Kauniit luonnonpuistot ovat yhtälailla osa puolalaista maisemaa kuin suomalaisen silmin suuret ja vanhat kaupungitkin. Luonnonpuistot, joita on jokaiseen makuun järvimaaisemista aina vuoristoalueisiin, tarjoavat mahdollisuuden tutustua hämmästyttävän kauniiseen luonnonmaisemaan, joka ei jää kovin kauaksi Suomen ainutlaatuisesta luonnosta.

RUOKA: Smaczno – hyvää ruokahalua

Jokaisen Puolaan matkkaan pitää maistaa pierogia, bigosia ja barszczia. Pierogit ovat keitettyjä taikinatyynyjä, joiden sisällä on yleensä joko jauhettua lihaa, sienimuhennosta tai jotakin marjoja. Bigos on maustettu kaali- ja lihamuhennos, jota syödään sellaise-

naan tai perunamuusin kanssa. Barszcz on punajuurikeitto, joka ei ehkä näy näin kauniilla, mutta maistuu sitäkin paremmalta.

Yleisesti ottaen ruuat ovat lihaisia ja hyvin maustettuja, yleisimmät vihannekset ovat kaali, sipuli, kurkku ja punajuuri. Leivän päälle laitetaan voita, margariinista kaikki eivät ole kuulleet puhuttuvankaan. Eräs kaverini kertoi maistaneensa, kerran elämässään margariinia, mutta koska se ei maistunut miltään, hän ei aio kokeilla sitä uudelleen. Leivän päälle laitetaan leikkeitä ja juustoja, mutta viipaleet leikataan yleensä lähes poikkeuksetta veitsellä, eikä juustohöylää ole täällä nähtykään.

Toki Puolassa voi syödä pikaruokaa McDonald'sissa tai PizzaHutissa, mutta yleisempää on ostaa kadulta prezel tai zapiekanki. Prezel on rinki, joita myydään pienistä kärryistä joka puolella kaupunkia; zapiekanki puolestaan lämmitetty ”patongin” puolikas, jonka päällä on herkkusieniä, juustoa, mausteita ja ketsuppia.

TAPA: Puolalainen tapakulttuuri suomalaisen silmin

Suomalaisen silmin Puolassa ollaan tiettyissä asioissa hyvinkin vanhoillisia. Tervehdittäessä varsinkin vanhemmat ihmiset vaihtavat poskisuudelmia ja kätelemisen on yleistä kaikkien keskuudessa. Poskisuudelmista saattaa koitua niihin totuttomalle ongelmia, milloinkaan ei tiedä montako kertaa pitäisi vaihtaa poskea, puolalaiset kun suutelevat yhdestä kolmeen kertaan riippuen siitä kuinka hyviä ystäviä ollaan.

ERIKOISUUDET: Tästä Puola tunnetaan - ZUBR eli biisoni

Zubr on Euroopan suurin maanisäkäs, joka voi kasvaa jopa 700 kiloiseksi.

Vuoden 1944 Varsovan kapinan muistomerkki.

Wrocławin rynek talvella.

Taustalla hyvin pienikokoinen zubr Wrocławin eläintarhassa.

Varsovan vanhankaupungin aukio.

Katynin uhrien muistomerkki Wrocławissa.

Zubr metsästettiin lähes sukupuuttoon 1900-luvun alussa, kunnes se rauhoitettiin ja nykyään niitä voi nähdä luonnomukaisesti elävinä vain Puolan koillisosassa Białowelan kansallispuistossa.

Itse eläintä tunnetumpi taitaa olla perinteinen puolalainen Zubrówka –vodka, joka on nimetty zubrin mukaan. Erikoista Zubrówkassa on pullon sisällä oleva heinänkorsi, joka kasvaa vain Białowezan kansallispuistossa, ja jota zubrit syövät. Korren vuoksi vodkalla on omalaatuinen maku, ja parhaiten se sopii juotavaksi omenamehun kanssa.

SOLIDARNOSC – Solidaarisuus

80-luku Puolassa oli Solidarnoscin aikaa, ihmiset heräsivät hiljaisuudesta haluten muuttaa tulevaisuutensa. Yhä tänä päivänä tuon ajan taistelijat, kuten Nobelin rauhanpalkinnon saanut Lech Walesa, ovat koko kansan sankareita.

Solidarnosc on jotakin, mikä yhdistää koko kansaa: niin partiolainen kuin ihmisoikeusaktivistinkin kunnioittavat yhtäläillä ehkä maailman tunnetuinta ammattiiltoa. Solidarnoscista ollaan ylpeitä, erityisesti puhuttaessa taistelusta kommunismia vastaan.

PAPIEZ JAN PAWEŁ DRUGI – paavi Johannes Paavali toinen

Paavi Karol Wojtyła on suurin puolalainen sankari. Hän on koko kansan idoli, jota kunnioittavat niin nuoret ja vanhat. Erityisesti hänen kuolemansa jälkeen - kuluneen viimeisen vuoden aikana - hänestä on muotoutunut pyhä Isä, jota palvotaan osin ehkä liiaksikin. Ei-katolilaisen silmin Jan Paweł Drugi on yksinkertaisesti koko katolisen Puolan symboli, jonka kuva on joka kodissa ja virastossa, ja jonka mukaan on nimetty aukio tai katu joka ainoassa kaupungissa tai kylässä.

HERBATA eli tee

Herbata on sana, jonka jokainen Puolassa hiukankin kauemmin aikaa viettävä oppii nopeasti. Minne ikinä meeneekin, voi aina luottaa, että tarjolla on herbataa. Sitä juodaan aina ja kaikkialla, kaikkien kanssa ja paljon. Jollei vodkaa olisi keksitty, herbata olisi Puolan kansallisjuoma. Kun Suomessa sanotaan, että lasten pitää juoda maitoa kasvaakseen isoksi, niin Puolassa lapset juovat päiväkodeissa jokaisen aterian kanssa teetä tai lämmintä mehua.

KORUPCJA eli korruptio

Puolalainen vitsi: Ainoa syy miksi korruptoitunut henkilö joutuu vankilaan on se, että hän ei yksinkertaisesti ole ottanut vastaan tarpeeksi lahjuksia.

Teksti ja kuvat: Jenni Korhonen

Talvimaaisema Wojtowicessa lähellä Tsekin rajaa.

Tarina lumisesta reissusta

Viipale taivasta

Kuten lähes kaikki matkamuistelot tämäkin alkaa toteamuksella. Aurinko paistaa. Oli paistanut jo pari päivää. Mutta kuuma ei ollut, ei siellä. Jäätävä tuuli tuiversi kasvoja istuessamme nauttimassa näköalasta ja päivän ensimmäisestä tauosta. Toisessa kädessä rommikaakao toisessa kameratähtäilin kaiteen yli tyhjyyteen. Olimme korkealla, huipulla!

Insbruck Mayerhofen

Kolme päivää aiemmin odottelin aamuyön tunteina Expressbusia Turun linja-autoasemalla. Pakkasta oli päälle 20 ja aika tuntui matelevan, koska päästään matkaan, milloin auto tulee. Lautain juhlijat, ne jotka asuivat aika kaukana aivan kaupungin laidalla, laahustivat kukin suunnastaan samaa vossikkaa odottamaan. Tovin kuluttua jo hyväntuulinen bussikuski availi tavaratilan luokkuja ja ilmoitti onnikan menevän Helsinki Vantaalle. Romut ruumaan ja menoksi. Runsaan parintunnin matkustamisen jälkeen purkautui väki autosta aamuiseen lentokentän hälinään. Kaverini, jonka kanssa matka oli tarkoitus toteuttaa, odotteli jo aulassa ja kiroili jonon pituutta. Verkkaisesti ihmismato vei meitä kohti tiskiä, jossa tottuneet kädet kietaisivat laukkuihin tarrat - Insbruck Mayerhofen.

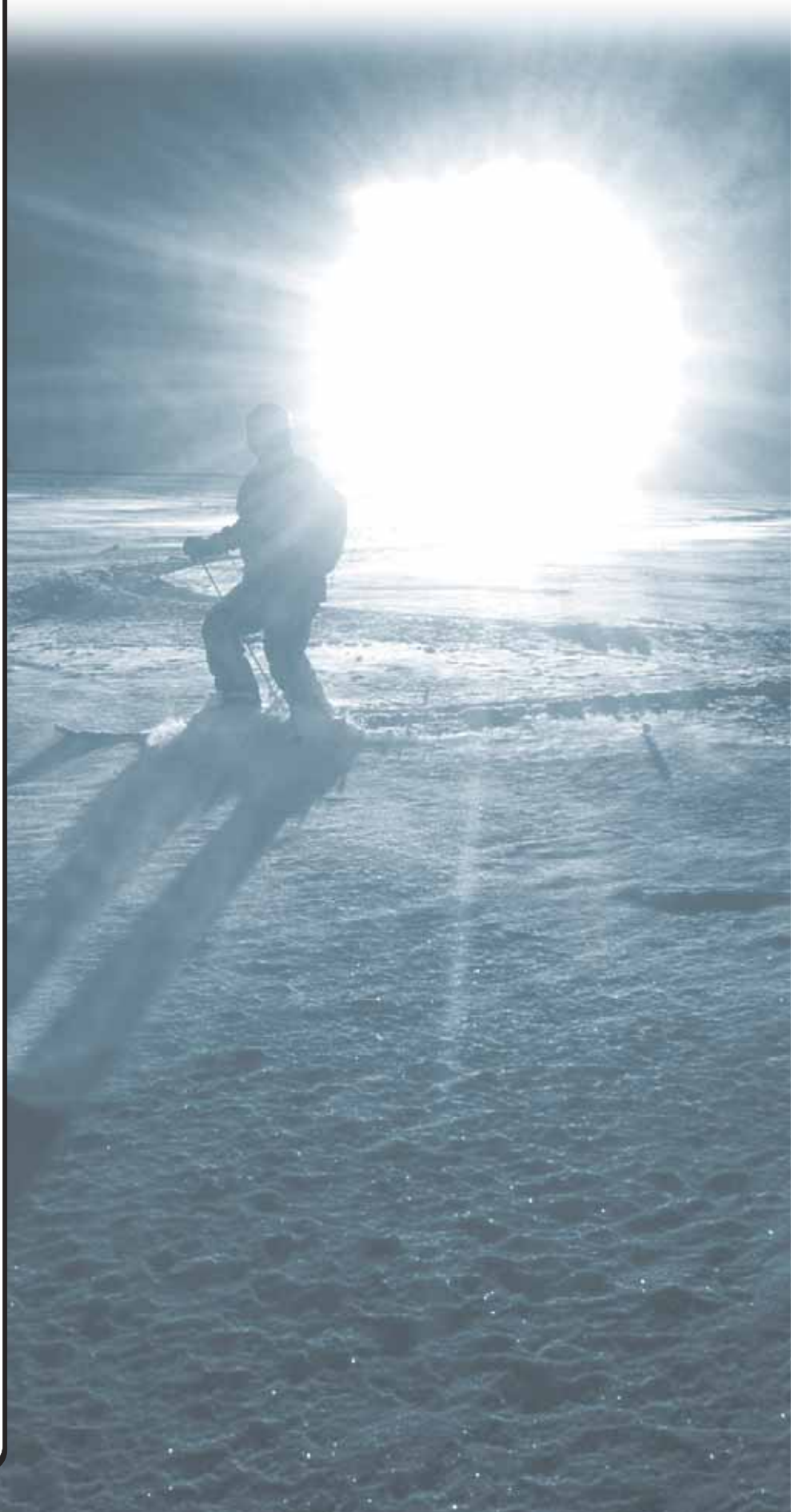
Lentomatkan ja olympiakaupungista alkaneen bussimatkan aikana tutustuimme kanssakulkijoiden monenkirjavaan joukkoon, mukana oli niin duunaria kuin johtajaakin. Iloinen hälinä täytti auton kun oppaat kertoivat tulevasta viikosta. Ja sieltä täältä kuuluvat vaimeat sihahdukset kertoivat joidenkin kärsivän nestehukasta. Moottoritie ei ollut kuuma, kuten Pelle väitti, vaan märkä ja sohjoinen, se vei meitä yhä syvemmälle Etelä-Tirolin vuoristoiseen maakuntaan. Mayerhofen sijaitsee Alppien sylissä Zillertalin laakson perukoilla hyvien kulkuyhteyksien äärellä. Laakson pohjaa seuraileva päätie ja kapearaiteinen rautatie kulkevat aivan kylän vieressä, joka on kuuluisan Zillertalin laakson tunnetuin hiihtokeskus. Hissejä noin 150 ja laskettavia rinteitä yli 500 km.

Huipulla

Huipulla. Siellä me olimme sekalainen joukko eri-ikäisiä pääosin miehiä. Kuka matkalla ensimmäistä kuka kymmenettä kertaa. Lähdimme aamulla kello 9, jolloin skibussi vei meidät Hintertuxin jäätikön hissien ala-asemalle. Ensimmäinen nousu kabiinilla 1500 metrillä 2200, siitä 2660 ja viimeiseksi 3300 metriin. Alasemalla, josta nousu alkoi, satoi lunta. Oli hieno kokemus nousta hissillä pilvien läpi aurinkoon. Missä vuorten huiput puhkoivat edessämme näkyvää valkoista pilvimattoa. Ylimmän hissiaseman katolla on näköalatasanne, josta ihailimme huikkeita näkymiä. Täällä jäätiköllä useiden maiden alppihiihtojoukkueet hiovat taitojaan myös kesäisin, sillä keskus on avoinna ympäri vuoden. Sinisen taivaan alla voi hyvällä säällä nähdä Italian Dolomiiteille asti ja legendaarinen Kitzbühel näkyi toisaalla horisontissa.

Kaakao on loppu, niin myös tauko. Siirrymme suksille ja tarkastamme varusteet, reitti alas on jo sovittu ja kaikkien ryhmämme laskijoiden tiedossa. Siteet pamahtavat kiinni, suussa on raudan maku, jännittää. Matkaa alas kertyy noin 12 km. Aurinko paistaa, lumi on sinisen valkoista, rinne kova ja jyrkkä. Työnnän kärjet reunan yli, vauhti kiihtyy nopeasti. Ensimmäinen pitkä syvä käänös, sukset hakkaa. Painovoima vetää jalat syvemmälle koukuun. Ilmavirta painaa lasit tiukemmin vasten kasvoja. Lumi lentää suurena valkoisena viuhkana ilmaan. - Tässä se on - Viipale taivasta.

Jarmo Leppänen

Rantalan isännän lyhyt henkilöhistoria ja visiot

Ari Pekka Sakari Toimio syntyi Heidekenillä tammikuussa 1966 kolmanneksi lapseksi perheeseen jossa oli ennestään 'vaan likkoja'. Nuoruusvuodet kuluivat Pääskyvuorella ja koulunkäyntiä Ari jatkoi Klassikossa. Ammattikoulussa autonasantajalinjalla opiskelu maittoi vain vuoden verran ja sitten olikin kirjapainoalan vuoro. Ari teki Polytypoksessa kaikenlaisia hommia kunnes armeijan jälkeen aloitti toissaan valmistautumisen painajan ammattiin oppisopimusoppilaana. Nykyään työnantaja on Hansaprint Oy.

Arin perheeseen kuuluu vaimo Satu, tytär Veera, 12 ja Ville-poika, 5 sekä Sumpi-koira, 12.

Ja tässä Arin mietteitä Rantalasta:

-Vietimme alueella kymmenkunta hienoa kesää kunnes siirryimme omakotitaloasujiksi Ransion Ihalaan. Viiden vuoden tauon jälkeen kappu Rantalaan palasi ja olimme vuonna 2004 usein viikkovuokralaisina ja vuonna 2005 saimme talkoovelvoitteet hoidettuamme taas mökin alueelta.

-Alueena Rantala on lapsiperheille aivan ihanteellinen paikka, nurmikkoa riittää temmellettäväksi ja matala hiekkapohjainen ranta on aivan vieressä. Sijainti on loistava - ei tarvitse pitkään

matkustaa kun on jo mökillä! Palvelut ovat pienen matkan päässä ja alueella riittää tapahtumia kaikille. Asukkaiden kanssa olen mielestäni tullut hyvin toimeen ja aina olen saanut tarvitessani apua muilta.

-Alueen siisteys on mielestäni tosi tärkeää, kesänviittäjiä kun tulee myös muualta kuin Turusta. Kun on siistiä ja puhdasta on mukava tulla uudelleenkin kesäloman viettoon! Määrärahat ovat rajalliset, mutta joka kesä saadaan niitten puitteissa ja ahkeralla talkootyöllä ihmeitä aikaan. Alueella on monitaitoista väkeä.

-Käyttöä voisi alueella olla vieläkin enemmän ja toivoisin että jäsenet, jotka eivät vielä tunne Rantalaa tulisivat perheineen ja ystävineen rohkeasti viettämään lomaa ja vapaa-aikaa kanssamme. Alueella on tarjolla monenlaista puuhaa ja yhdessä tekemistä.

Entä uuden isännän ISO haave Rantalan suhteen?

-Ison saunan remontoinnissa pitäisi päästä lähivuosiin jo tekoihin että voisimme tarjota jäsenistölle entistä upeammat saunatilat.

Päivi Luostarinen

www.tkyturku.fi

Uudet nettisivut vanhassa osoitteessa

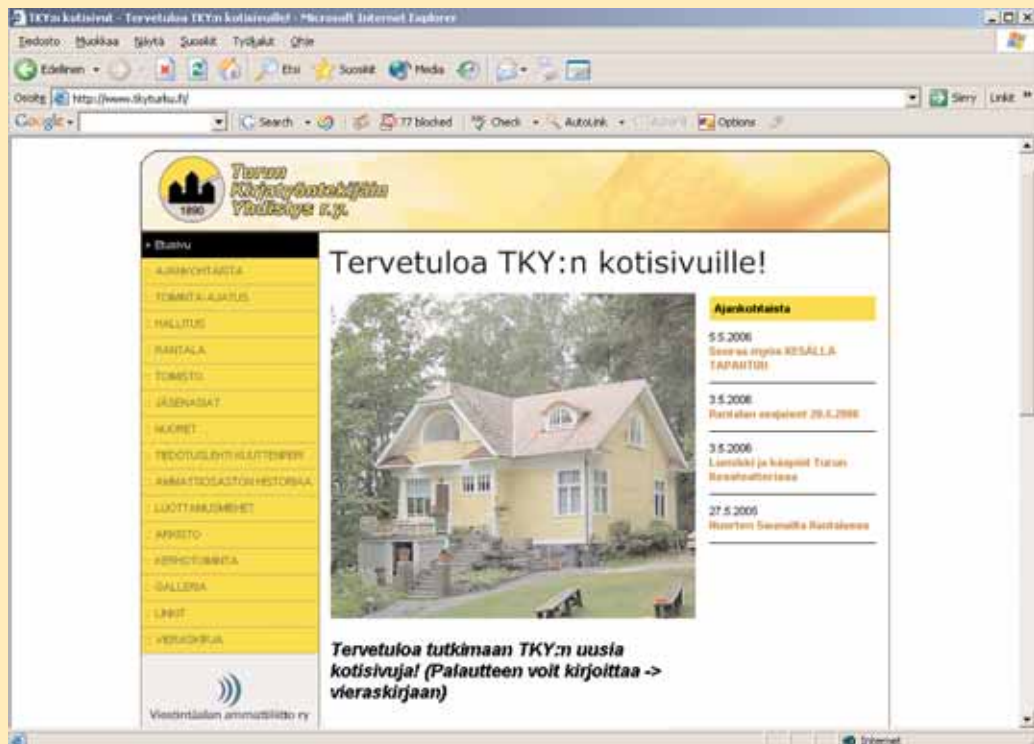
Turun Kirjatyöntekijäin Yhdistyksen kotisivut internetissä on uusittu. Sivut ovat nähtävillä ja luettavissa yhdistyksen vanhassa nettiosoitteessa www.tkyturku.fi

Sivuja ylläpitää työryhmä, johon kuuluvat Juhani Lento,

Päivi Luostarinen, Satu Toimio ja Terhi Järvinen. Sivuista on tarkoitus luoda ajankohdittainen foorumi, josta on löydettävissä tietoa yhdistyksen toiminnasta ja tapahtumista. Nettisivujen kautta on nyt mahdollisuus myös ilmoittau-

tua yhdistyksen järjestämille matkoille tai muihin tapahtumiin.

Tutustu TKY:n uusiin kotisivuihin ja seuraa niiden kautta mitä ammattiosastossasi tapahtuu.

TKY TIEDOTTAA...

TOIMISTO KESÄTAUOLLA

Turun Kirjatyöntekijäin Yhdistyksen toimisto on suljettu 14.6.-21.8.2006 välisenä aikana.

Kevätkauden viimeinen päivystys on tiistaina 13.6.2006 klo 16.00-17.30. Syyskauden ensimmäinen päivystys on tiistaina 22.8.2006.

Kesätauon aikana toimistoon tullut posti hoidetaan viikottain.

Hyvää kesää!

Hallitus

TKY TIEDOTTAA...

RANTALAN KESÄTAPAHTUMIA:

Juhannusjuhla
perjantaina 23.6.2006

Rantalan kesäpäivä
lauantaina 8.7.2006

Elojuhla
lauantaina 26.8.2006

TKY TIEDOTTAA...

TKY järjestää matkan Valkeakosken Työväenmusiikkitapahtumaan lauantaina 29.7.2006

Lähtö Rantalasta klo 9.30 ja ortodoksisirkolta Kauppatorilta klo 10.00. Paluu yöllä.

Matkan hinta 20 e sisältäen päivärannekkeen. Sitovat ilmoittautumiset Päivi Luostarille puh. 050-3647654 tai netissä TKY:n kotisivulla olevalle ilmoittautumislomakkeelle.

Harrastuksena kuntonyrkkeily

Nyrkkeily urheilumuotona on vanha ja kaikille tuttu ja edelleen se on suosittua sekä kilpa- että kuntoilulajina.

Kuntonyrkkeily teki rytinällä tuloaan 90-luvun alussa, jolloin salit ympäri Suomen

täyttyivät toinen toistaan innokkaimmista harrastajista ja kuntonyrkkeilyohjaajien koulutusta järjestettiin tiuhaan tahtiin.

Uutuudenviehätystä lisäsi varmasti sekin, että laji oli perinteisesti hyvin äijämäinen ja hienhajuilla saleilla ei oltu totuttu naisia näkemään. Nyt naiset pääsivät sukeltamaan tänne miehiseen maailmaan, tyrmäämään kaverin sijasta kaloreita sekä samalla hankkimaan itsepuolustustaitoja, jotka ikävä kyllä nyky-Suomessakin saattavat olla tarpeen.

Miesten ja naisten harrastus

Varsinainen läpimurtovuosi kuntonyrkkeilylle oli 1992, jonka jälkeen se on sitkeästi pitänyt pintansa suomalaisten harrastuksena siinä missä hiihto, pyöräily tai lenkkeilykin. Lajin viehätys lieenee siinä, että se on äärettömän monipuolista ja tehokasta. Nyrkkeilyssä voi löytää itsestään ihan uusiakin lihaksia, mitkä monessa muussa lajissa pysyvät piilossa. Lajissa koko lihaksisto joutuu työskentelemään päästä varpaisiin ollen näin hyvin kokonaisvaltaista harjoitusta. Myös kaloreita kuluu tehokkaasti, jopa kaksinkertainen määrä hölkkään verrattuna.

Lajin harrastajiin kuuluu niin naisia kuin miehiäkin, nuoresta vanhaan. Ikähaarukka allekirjoittaneen seuran ryhmässäkin on n. 16 – 50v, mukana kumpaakin sukupuolta, ja porukkahenki on loistava. Ei haittaa, vaikka ei pystyisikään tekemään samaa määrää ”miestenpunnruksia” kuin vieressä hikoileva vetreä lukio-laistytty, vaan jo se, että niitä punnruksia yleensäkin pystyy tekemään ja ehkä jopa yhden tai kaksi enemmän mihin kauden alussa pystyi. Eli niin kuin monessa muussakin kuntoilumuodossa, jo itsensä ylittäminen antaa hienoja kokemuksia itsetunnolle ja muita vastaan kuntonyrkkeilyssä ei tarvitse otellakaan.

Kaikki miehetkään eivät nyrkkeile kilpailumielessä, vaan hakevat saleilta ennen kaikkea kuntoa, samoilla motiiveilla kuin naisetkin. Kaiken urheilullisen hyvänolon ja kunnon lisäksi säkin mäiskiminen rentouttaa ja päästää mahdolliset aggressiot ja ”pahat olot” kehosta pois. Ketä tai mitä kukin sitten kuvittelee takovansa. Yleisestihän me lajin harrastajat olemme aika leppoisia ja positiivista kansaa....

Oikea tekniikka tärkeää

Mitä tunnilla sitten tehdään? Treeni koostuu alkulämmittelystä, tekniikkaosuudesta, varsinaisesta harjoitusosuudesta eli erilaisista ohjatuista harjoituksista tai kuntopiireistä, sekä loppuvenyttelystä.

Harrastusta aloittaessa opetellaan ensimmäiseksi tekniikka, eli oikea nyrkkeilyasento, lyönnit, väistöt sekä liikkuminen. Jo kohtalaisellakin tekniikalla pääsee loistavasti osallistumaan kuntonyrkkeilytunnin ohjelmaan ja tekniikkaahan hiotaan aina vaan paremmaksi tunti toisensa jälkeen.

Tärkeämpää on rento ja tasapainoinen asento, sekä maltillinen lyöntitekniikan oikeaoppinen harjoittelu, kuin se, miten kovan läimähdyksen siitä säkistä saa kuulumaan ja kuinka monta harrastetoverin päätä kääntymään läimähdyksen suuntaan. Pojilla sekä isommillakin miehillä tuntuu välillä olevan suuret luulot taidoistaan nyrkkeilysalin kynnyksen yli astuttuaan, vaikka tekniikasta ei olisi hajuakaan. Tosin tekniikan vaatimukset kuntonyrkkeilyssä eivät ole niin korkeat kuin kilpanyrkkeilyssä. Kun tekniikan on kerän kunnolla oppinut, se jää alitajuntaan vähän samaan tyyliin kuin polkupyörällä ajaminen. Sieltä ne lyönnit lähtevät pitkänkin tauon jälkeen kuin apteekin hyllyltä tarpeen vaatiessa.

Vaihtelevia harjoitteita

Alkulämmittely kuuluu tunnin alkuun aina. Tunnin varsinaisena ohjelmana on vaihtelevasti erilaisia harjoitteita, pariharjoituksista säkkikuntopiireihin. Pariharjoituksissa ”pistehanskat” ovat loistava apuväline osumatarkkuuden harjoitteluun. ”Pistareiden” ottaminen onkin yksi suosituimmista harjoituksista meidän treeneissämme.

Myös välinekuntopiiri on hyvin suosittu. Piiri koostuu n. paristakymmenestä eri toimintapisteestä, johon kuuluu erilaisia tehtäviä säkeillä, hyppynarulla hyppimistä, lihaskuntoliikkeitä, pistareiden lyömistä, painonnostoa jne. Kuormitusaika on esim. 45 sekuntia, jonka jälkeen n. 10 sekunnin tauko, jonka aikana siirrytään seuraavalle toimintapisteelle. Näin kootaan harjoitus, jossa jokaista lihasryhmää kuormitetaan ja harjoituksesta tulee todella monipuolinen samalla kun syke pysyy koko ajan korkealla.

Loppuvenyttely on tärkeää, kuten muidenkin urheilusuoritusten jälkeen. Monella se ehkä unohtuu kotioloissa harjoittelussa, mutta mukavassa ryhmässä tämäkin tärkeä vaihe tulee tehtyä.

Nyrkkeily kuntouttaa

Kuntonyrkkeily antaa myös tehokkaasti kyytiä niskaja hartiakivuille. Niin fysioterapeutit kuin lääkäritkin ovat suositelleet ko. vaivoihin lääkekuurin sijasta kuntonyrkkeilykuuria ja tulokset ovat olleet hyviä. Vuosien varrella on tullut vedettyä kursseja niin toimistotyöntekijöille kuin kirjastohenkilökunnallekin ja palaute on ollut positiivista. Lajista on myös kehitetty ”kuntoutusnyrkkeily” selkävaikeuksille.

Varustehankinnat ovat pieniä, salille tultaessa riittää kun on sisäpelitossut, T-paita ja verskat sekä aimo annos innostusta. Sen kummempia tarvikkeita ei tarvita, hanskat ja muut tarvikkeet saa yleensä seuralta kuin seuralta lainaksi tunnin ajaksi. Käsiseiteet olisi kuitenkin hyvä hankkia mahdollisimman aikaisessa vaiheessa. Alussa kelpaavat apteekissa myytävät ideaalisiteet, joiden kanssa on hyvä harjoitella ”nyrkkien paketoitua” niiden joustavuuden takia.

Loistava me-henki

Toki kuntonyrkkeilystä voi edetä halutessaan myös kilpailuun, mutta se vaatiikin jo hyvin paljon enemmän harjoittelua, peräänantamattomuutta, sitkeyttä ja kunnianhimoa. Kuntonyrkkeilyharjoituksissakin me välillä otamme ”harjoitusotteluita” kevyin iskuin ”matsin omaisesti” ja on meitä muutama puutteellisen itsesuojeluväistön omaava, jotka omistamme hammas- ja rintasuojat ja pari kolme kertaa vuodessa hyppäämme kehään ottamaan mittaa toisistamme. Välillä on nenä tosi kipeä, välillä ei olenkaan.

Itse olen aloittanut harrastuksen parissa 1993 ja ensimmäisen kuntonyrkkeilyvalmentajakurssin kävin 1995, samana syksynä kun aloitin valmentajana toimimisen. Sittemmin olen valmistunut ”diplomiohjaajaksi” ja edelleenkin toimin samassa koulutuskeskuksessa järjestäneessä seurassa sekä ohjaajana että seuran sihteerinä. Kilpaurasta en koskaan ole haaveillut, itselleni on riittänyt se, että saan harrastaa rakastamaani lajia kuntoilumielessä, sekä kilpailla itseni kanssa.

Myös loistava me-henki, jossa lajia harrastamme sekä lajin kautta tulleet ystävyysuhteet ovat tehneet minusta niin laji- kuin seurauskollisenkin. Voin hyvin nähdä itseni vielä parinkymmenen vuoden päästäkin hakkaamassa säkkiä lastenlasten mäiskiessä viereisellä säkillä. Toivottavasti hyppynaru pyörii vielä silloin samaan tahtiin.

Tervetuloa mukaan!

Eva Wahlström on tehnyt loistavaa peeärrää naisnyrkkeilyn suomalaisena uranuurtajana ja on esimerkkinä siitä miten kilpanyrkkeilyä harrastava naisihminen voi olla harrastuksestaan huolimatta vielä nättikin. Suuri hatunnosto muutenkin Evalle, takana on vuosien kova harjoittelu jotta koviin tuloksiin on päästy.

Suosittelen kuntonyrkkeilyä kaikille ennakkolottomille ja miksei ”epäilijöillekin”, jotka eivät ole vielä lajiin tutustuneet. Mitään ei voi menettää, korkeintaan ”jäädä koukkuun”. Jos laji kiinnostaa, allekirjoittaneeseen voi ottaa yhteyttä. Annan mielelläni lisäinformaatiota ja kartan salille. Tervetuloa!

Kristiina Mäki

Kirjoittaja on Turun Teräs ry:n sihteerin ja valmentajan sekä TKY:n hallituksen jäsen

Kuva: Mikko Meriharju

